14 December 1929.

Zeer geachte Heer Verbiest,

Uw schryven van 12 dezer heb ik zooeven ontvangen. Van de feiten opgenoemd in het bygevoegde artikeltje was ik door myn onderhoud met den heer Goedhardt (van 12 dezer) op de hoogte.

Ik kan niet anders doen dan herhalen dat ik uw besluit voor De TELEGRAAF, voor u zelven en voor ons medewerkers diep betreur. Uw besluit is zeer zeker een daad van karakter, en ik weet dat gy het hebt genomen na een rype overweging van 14 dagen.

De eerste impuls, als van zekr meerdre anderen, was by my: is daar niets aan te doen, kan men de verschillen niet overbruggen? Het lykt pedant om dat te willen ondernemen, maar het was een zoo natuurlyke reflex.

Uw besluit is weloverwogen in 14 lange dagen. En toch zou ik willen vragen: wat zyn die 14 in verklaarbaar bittere stemming doorgebrachte, door-gegrübelte dagen tegen over die zes jaren van mooien harden opgewekten stryd en opgang. Wanneer kreeg u den meest juisten indruk, in die 14 dahen, of dat 1 jaar na de eerste wyziging, of wel in al die voorafgande

Laat ik de zaak eens bezien van de zyde

van H.M.C.

Deze heeft maanden en jaren, zittende in z

starende naar een hoek van het plafond, gedacht en gepiekerd, op welke wyze hy de mooie zaak die hy heeft opgebouwd zou kunnen behouden, haar toekomstigen bloei verzekeren, en - last not least - de rechtmatige baten daarvan aan zyn kinderen en kindskinderen kon verzekeren.

Zyn zoon , helaas van een gebrekkige gezondheid, wist hy niet opgewassen tegen de zware verantwoordelyke taak om een concern als de TELEGRAAF te beheeren en in stand te houden.

Na heel lang zoeken vondt hy de oplossing in een driemanschap, hetwelk zichzelven by uitvallen van één der XXX leden zou aanvullen. De keuze van het eerst medelid aan te wyzen door de twee broers moest vallen op een zeer bekwaam voruitstrevend, actief- en voor alles zeer betrouwbaar XXXXXXX zakenman. Na u jarenlang geobserveerd te hebben komt H.M.C. tot de conclusie: Verbiest is de man.

DAT was een ryp besluit, weloverwogen, zonder eenige overhaasting, zonder bitterheid, niet in eenigen drang van urgenten noodtoestand. Daarom was deze keuze dan ook van de zyde der twee broers een zéér groot compliment aan uwe capaciteiten, en vooral ook een immens groot bewys van vertrouwen, dat wel geen der twee broers normaliter zullen gedacht hebben u te overleven

DAT bewys van buitengewoon vertrouwen toont H.M.C. zoo als hy werkelyk is, na gezonde rustige overweging. You must take him for THAT en niet voor wat hy later, in een voor zyn natuur en

met zyn niet gezonde leveswyze van altyd stilzitten ~~###~~ denken, is gaan uitknobelen.

Hy heeft de toekomst ver zoeken af te zoeken, alle mogelykheden onder de loupe genomen. Als een bezorgd vader, en dat is niet alleen zyn goed recht maar zyn plicht, heeft hy zich gaan afvragen: heb ik wel gezorgd dat myn kinderen en familie my later nooit een verwyt kunnen maken van hun belangen niet voldoende verzekerd te hebben? Wat zal, wat kan de toekomst brengen eanneer nòch ik, nòch Fddy er meer zyn, doch drie vreemden, (dwz. NIET-Familieleden) rn als Verbist er ook niet ~~##~~ meer is, of niet meer het overwicht heeft in den Raad van drie?
Laten wy zelfs zeggen dat hy de mogelykheid niet heeft buitengesloten dat op zekeren dag niet eens een onvoorzichtigheid zal willen doorvoeren, die het belang der familie in gevaar stelt. Zou u daar H.M.C. zoo 'n groot verwyt van moeten maken, en is het niet eerder heel menschelyk dat hy als vader daar wel eens over grübelt? Moet DAT u de maatstaf geven van het vertrouwen dat hy zoo zeer weloverwogen in u stelt?

Ik weet dat by u nooit een andere bedoeling zal voorzitten dan het werkelyk belang van de TELEGRAAF, dat identiek is met het belang der familie te bevorderen.

Maar niemand is altyd en onder alle omstandigheden volmaakt of onfeilbaar. En naast u, en nà u kunnen andere bestuurders optreden waarvan u de verantwoordelykheid niet kunt dragen

en waarvan u de handelwyze niet kan voorzien.

Nu heb ik dit gedacht:

Wat zou er tegen zyn, wat zou u er in trouwe tegen kunnen hebben, wanneer eene bepaling werd gemaakt dat de familie het recht had om telkens wanneer eene belangryke gebeurtenis, een belangryk door den raad van drie te nemen besluit dit volgens hun oordeel en volgens recht en billykheid wenschelyk zouden maken, om dan een paar rechtskundige adviseurs aan te wyzen, die dan met den Raad zouden confereeren teneinde zich te overtuigen dat de belangen der familie door de voorgestelde wyzigingen etc. geen gevaar liepen. Mocht het zyn dat het dien rechtskundigen adviseurs gebleken was dat die belangen in gevaar gesteld waren, dan weet ik wel zeker dat u niet zoudt rusten vóór dat de rechtskundige adviseurs hieromtrent geheel waren gerust gesteld. By uwe eventueele medewerkers en opvolgers mag men ook verwachten dat een dergelyk gemotiveerd advies niet zonder meer naast hun zou worden neergelegd.

Die adviseurs der Familie behoeven heelemaal niet altyd dezelfde te zyn. Het zou moeten vormen' - en alleen voo belangryke omstandigheden' - een Sachmäszig verband tusschen den Raad en de uiten der aard der zaak unsachmäszige familie. Waarby dan de telkens aan te wyzen rechtskundige adviseurs in engeren zin de belangen der familie vertegenwoordigen.

U begrypt wel, ik zoek naar een vorm die u volkomen tevreden stelt, en die toch aan H.M.C. het geruste gevoel geeft, dat- wàt er ook gebeure, en wie er ook de overmacht in den Raad van drie krygen, dat daar altyd de mogelykheid zal zyn ja zelfs de verplichting, om ingrypende veranderingen te bespreken met een paar raadslieden der familie die zelfs in zeer flagrante gevallen een recht van veto, of een appel aan de uitspraak van een arbisragé-commissie, of van den kantonrechter kunnen onderwerpen. U begrypt dat zooiets practisch al zeer onwaarschynlyk of althans hoogst zelden zou voorkomen.

Denkt u er eens over na. Daar zyn twee menschen die elkaar volkomen waardeeren maar wier omstandigheden waarin hun denken zich beweegt, zoo verschillend zyn ofschoon zy beiden precies hetzelfde willen.

En zy zouden dit elkaar gaan ofschoon dat van beide kanten een zeer groot verlies zou zyn .

Voor U ook mynheer Verbiest, want u had er een prachtige taak en een prachtige toekomst. En u werd door ons allen zeer gewaardeerd. Een besluit, al is het nog zoo kabbervol, daarom niet altyd het juiste.

Mag ik in den geest van dit schryven eens met H.M.C. gepraten? Zoo ja, sein my dan dat ik dit met uw medeweten doen. Uw standpunt wordt dan practisch gehandhaafd, en H.M. zal er waarschynlyk een voldoende waarborg in zien.

Ik verklaar u op myn woord van eer dat ik met NIEMAND over er dit voorstel eenige ruggespraak heb gehouden.

Met myn hartelyke groeten

Hoogachtend